

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **H. S. H.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2006, č. j. 64 Az 19/2006 - 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 22. 1. 2007 se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 14. 2. 2006, č. j. OAM-16/VL-07-05-2006. Tímto rozhodnutím stěžovateli podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nebyl udělen azyl, a zároveň správní orgán konstatoval, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označený rozsudek krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost, byl stěžovateli doručen ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dne 23. 11. 2006.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese svého bytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 10 dnů

od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud v soudním spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn dne 13. 11. 2006. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Protože se jednalo o písemnost, která měla být doručena do vlastních rukou adresáta, považuje se v souladu s ustanovením § 50c o. s. ř. za den doručení poslední den desetidenní lhůty, kterou měl adresát k vyzvednutí zásilky. Posledním dnem lhůty k vyzvednutí zásilky proto byl čtvrtek 23. 11. 2006 a tento den je také nutno považovat za den jejího doručení.

Ačkoli předmětná písemnost byla stěžovateli vydána až poté, co se osobně dostavil ke Krajskému soudu v Ostravě, tedy dne 9. 1. 2007, což stvrdil svým podpisem na doručence, fikce doručení nastala již dne 23. 11. 2006 uplynutím desetidenní lhůty k vyzvednutí zásilky. Ze záznamu soudu také vyplývá, že stěžovatel potvrdil, že se na adrese, kam mu bylo oznámení o uložení zásilky doručeno, nadále zdržuje. Nejvyšší správní soud také zjistil, že tato adresa souhlasí s povoleným místem pobytu stěžovatele, které je zapsáno v registru správního orgánu. Na skutečnost, zda se o uložení adresát dozvěděl či nikoli, proto nelze brát s ohledem na znění shora citovaných ustanovení zákona zřetel. Shodně judikoval Nejvyšší správní soud již ve svém rozhodnutí ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 36, v němž uvádí: „*Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.).*“

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu, tzn. čtvrtek 23. 11. 2006. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na čtvrtek 7. 12. 2006. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence předána k přepravě až dne 22. 1. 2007. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b), ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

